



Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 10. februar 2009
J. nr.

Enerkipolitisk Udvalg har i brev af 22. januar 2009 stillet mig følgende spørgsmål til L 3, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 6:

”Ministeren bedes belyse, hvorledes sammenhængen er mellem de nye principper i lovforslaget (nettoprincippet) og benchmarking og effektiviseringskrav. Det ønskes særligt belyst, hvorledes der kan sikres en tilskyndelse til fortsat kabellægning af elnettet (herunder transmissionsnettet) i en situation, hvor den fremtidige indtjening ved kabellægningsinvesteringen ikke er kendt. Endvidere ønskes belyst, om den samlede regulering af netselskaber vil give et fortsat incitament til effektivisering også for de mest effektive selskaber.”

Svar:

Det er ikke muligt for forbrugerne at vælge et alternativ til deres netvirksomhed eller regionale transmissionsvirksomhed, idet der ikke findes alternativer. Derved bliver netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder naturlige monopoler, der ikke er udsat for et markedspress. De har således ikke samme økonomiske incitament til at effektivisere driften som konkurrenceudsatte virksomheder. Som erstatning for markedets pres er der i elforsyningsloven en bestemmelse om, at Energitilsynet kan udmelde individuelle effektiviseringskrav, baseret på en benchmarking af virksomhedernes effektivitet.

Virksomhederne måles mod hinanden. De mindre effektive pålægges effektiviseringskrav i form af nedsættelse af deres indtægtsrammer. Metoden bygger på den forudsætning, at virksomhederne kan effektivisere driften af deres virksomhed gennem målrettede tiltag, da der jo findes mere effektive virksomheder, som har vist vejen. Metoden indebærer tillige, at også de mest effektive virksomheder har et incitament til fortsat effektivisering, fordi de herved dels kan øge deres overskud, dels kan undgå at blive indhentet af benchmarkingen og få pålagt nedsættelse af deres indtægtsrammer.

Benchmarkmodellen skal tages op til genovervejelse mindst hvert fjerde år, herunder skal det overvejes om nye elementer skal indarbejdes i modellen. Energitilsynet har oplyst mig om, at den kommende genovervejelse af modellen påbegyndes allerede i år.

ELFOR-aftalen fra 2004 bygger på en tillid til, at virksomhederne vil drive, vedligeholde og forny deres net inden for de aftalte indtægtsrammer. Omkostningseffektiviteten skulle som før ELFOR-aftalen forbedres gennem pålagte effektiviseringskrav, baseret på benchmarkingen.

Herudover sikres udbygningen af nettet og kabellægningen af luftledningsnettet gennem bestemmelsen i § 70, stk. 2, om at virksomhedernes merudgifter til nødvendige nyinvesteringer dækkes via en forhøjelse af deres indtægtsrammer.

Nettoprincippet præciserer, hvorledes man opgør virksomhedernes merudgifter til nødvendige nyinvesteringer, der erstatter eksisterende anlæg. Man må forvente, at sådanne investeringer forhøjer virksomhedernes gennemsnitlige effektivitet, da de er udtryk for seneste teknologi, mens de erstattede anlæg i sagens natur er af ældre dato, og derfor som oftest vil være mere vedligeholdelseskrævende. På denne måde spiller benchmarkingen og kabellægningen sammen på en positiv måde.

Et ændringsforslag til bestemmelsen vil fastlægge principperne for, hvorledes merudgifterne beregnes. De helt præcise detaljer fastlægges i den bekendtgørelse, der skal afløse den nuværende indtægtsrammebekendtgørelse. På baggrund heraf vil virksomhederne kunne beregne økonomien i deres kabellægningsprojekter.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard